

Scris de srstanescu pe 07 ianuarie 2022, 11:33

Monetizarea victimelor pandemiei

Imi permit ca, intr-un prim demers editorial pe aceasta tema, sa explic un mecanism pe cat de simplu, pe atat de infernal. Cum anume sunt valorificati, prin monetizare, mortii si infectatii? si ce sume colosale sunt castigate de unii pe seama victimelor pandemiei? Prin ce mecanisme?

in pregatirea valului 4 al pandemiei, va rog sa va amintiti ca se discuta la fel de intens ca si acum despre testarea in masa a populatiei. Un deziderat mai vechi al tuturor specialistilor si cetatenilor cu capul pe umeri. Din toate statele lumii. si, evident, si din Romania. si s-a discutat degeaba. La fel cum tot degeaba aceasta tema a fost dezbatuta pana la paroxism pe tot parcursul pandemiei. Au existat importanti demnitari ai statului care au sustinut sus si tare ca testarea este o prostie. O operatiune costisitoare si total inutila. Mai tarziu, pe masura ce a iesit la iveala in intreaga lume necesitatea si eficienta testarii in masa a populatiei, asemenea voci nu s-au mai auzit. Dar reactia autoritatilor a fost aceeaasi. Sub fel de fel de pretexte, ele s-au impotrivit testarii populatiei, iar atunci cand nu s-au mai putut impotrivi, au facut in asa fel incat acest proces sa fie obstructionat atat prin pretul prohibitiv pentru cetateni, cat si prin ineficienta organizatorica.

Fiindca am inceput aceasta analiza semnaland ceea ce s-a intamplat din aceasta perspectiva inainte de a izbucni valul 4, sa consemnam ca Romania, care a avut cel mai ineficient mecanism de testare, Romania, care de fapt nu si-a testat in masa proprii cetateni, a avut cele mai multe contaminari din lume raportate la numarul cetatenilor si cei mai multi morti din lume. Pentru majoritatea romanilor a fost o tragedie. Pentru o minoritate, aceasta tragedie s-a transformat intr-o veritabila mina de aur.

Daca cei contaminati pot fi rapid identificati, carantinati si tratati inca din faza incipienta, atunci este evident – si acest fapt este demonstrat pretutindeni in lume – ca spitalele nu mai sunt luate cu asalt de un numar atat de mare de persoane, iar sectiile ATI nu sunt literalmente sufocate de muribunzi. Dar tratamentele in faza incipienta a bolii cu medicamente accesibile in intreaga lume nu sunt prea costisitoare si, in consecinta, nu imbogatesc casta privilegiatilor pandemiei. Adevarata mina de aur pentru acestia este tratamentul extrem de costisitor aplicat in spitale pentru toate cazurile mai grave. Cu cat sunt mai multe cazuri grave, cu atat ies mai multi bani.

Acest mod de imbogatire este extrem de complex, ca de altfel si mecanismul prin care el functioneaza. Dar, pentru a ma face mai bine inteles, ma voi rezuma la testare. Din momentul in care, la nivelul intregii planete, s-a stabilit indubitabil ca testarea in masa a populatiei reprezinta un instrument eficient de preventie, deci din momentul in care unii dintre „stapanii inelelor” nu s-au mai opus in mod fatidic acestei proceduri, a fost inventat, in Romania cel putin, un mecanism

extrem de pervers si de eficient, prin care a fost blocata sistematic testarea in masa. Asa-zisele licitatii, intotdeauna contestate.

si acum, ca sa ne facem si mai bine intelesi, sa ne referim exclusiv la scoli. in mod iresponsabil si fara niciun fel de pregatire prealabila, autoritatile au decis redeschiderea scolilor. Din nou, nu exista faimoasele teste pentru copii. Ceea ce, desigur, va conduce, prin neidentificarea celor infectati, la contaminarea in masa. Copiii fac forme usoare. Dar asta nu inseamna ca nu se transforma in vehicule extrem de eficiente ale propagarii virusului. Contaminarea in masa a copiilor va echivala cu contaminarea in masa a populatiei. A unei populatii in majoritatea ei nevaccinata. Dar nu mai conteaza, de vreme ce aceleasi autoritati ne spun astazi ca vaccinul nu mai are nicio eficienta. si ca operatiunea de vaccinare in masa a romanilor, care la un moment dat, anul trecut, era declarata drept un succes la nivel planetar, a esuat de fapt. si asa se va ajunge din nou la un numar urias de infectari si, in conditiile in care, in continuare, medicamentele lipsesc de pe piata libera, la un numar tot urias de internari si probabil de cazuri mortale. Ei bine, autoritatile, luate la intrebari, dupa ce trei dintre acestea si-au aruncat rand pe rand pisica una alteia, au admis ca nu avem teste, pentru ca licitatiile s-au blocat. Cum Dumnezeu se tot blocheaza asemenea licitatii, de doi ani si jumatate de zile, cand este la mintea cocosului ca, oricat de mult ar dura un blocaj, la un moment dat, cu tot stufarisul de piedici, una sau mai multe asemenea licitatii se pot finaliza, astfel incat necesarul de pe piata testelor sa poata fi acoperit?

Este foarte simplu ce se intampla. Caietele de sarcini, in vederea participarii la aceste licitatii, sunt finalizate tarziu si sunt puse si mai tarziu la dispozitia firmelor dispuse sa importe testele. Atat de tarziu, incat numai firmele de casa ale sistemului, reprezentate de cativa privilegiati, au posibilitatea sa completeze la timp intreaga documentatie solicitata. Cei mai multi sunt asadar eliminati. in felul acesta, este eliminata din start cea mai mare parte a concurentei. Se mai strecoara prin acest ciur institutionalizat cativa oameni de afaceri mai abili, care, contra cost sau prin alte mecanisme, reusesc sa aiba acces la informatii. Acestia isi completeaza si ei la timp intreaga documentatie si participa la licitatie. Cele mai multe firme sunt insa eliminate si raman doar cateva valide, pentru a intra in discutiile finale. Aceste discutii finale sunt telefonice. si se refera in general la pret. Dar numai o firma sau doua, informate in prealabil fiind, cunosc pretul „corect”. Adica pretul care le poate valida. Ceilalti oameni de afaceri sunt din nou eliminati. si, fireste, unii dintre ei depun contestatii. „Stapanii inelelor” isi freaca din nou mainile. Foarte bine, spun acestia. Pana la solicitarea contestatiilor, nu pot fi facute importuri. si deci copii nu pot fi testati. Iar contaminarea in masa se poate declansa. Iar apoi, cand, prea tarziu, sunt solutionate contestatiile si cand, in fine, poate fi demarata procedura de import, la preturi desigur mult mai mari decat cele de pe piata internationala si in baza mecanismului para-nadarat, este mult prea tarziu din perspectiva protejarii sanatatii publice.

inainte de a va promite ca voi furniza in zilele urmatoare exemple cat se poate de concrete, care vor proba afirmatiile de mai sus, ma grabesc sa va dau cheia dezlegarii unei ghicitori, care ne ajuta sa aflam cine sunt „stapanii inelelor”. E simplu. Sunt cei care decid ca mecanismul de mai sus sa functioneze astfel cum l-am descris. Dupa care, daca am avea procurori adevarati si puternici si independenti, adica liberi de orice fel de constrangeri, acestia nu ar avea altceva de facut decat sa ia urma banilor. Includand fireste si mecanismul „para-ndarat”.

ADRESA: <http://crct.ro/nyYh>